

2080900130

Vragen van het lid **Karabulut** (SP) aan de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over *het verplichten van therapie voor mensen in de bijstand*. (Ingezonden 16 september 2008)

1

Wat is uw oordeel over het bericht dat mensen met een bijstandsuitkering door de gemeenten kunnen worden verplicht om in therapie te gaan?¹

2

Vindt u het acceptabel dat mensen met een bijstandsuitkering worden gekort of zelfs opschorting krijgen op de uitkering, wanneer zij niet verplicht willen meewerken aan een therapie? Zo ja, waarom? Zo neen, kunt u dit toelichten?

3

Deelt u de mening dat een bijstandsconsulent niet op de stoel van de arts moet gaan zitten en geen diagnose kan stellen voor het volgen van therapie? Zo neen, waarom niet? Zo ja, kunt u dit toelichten?

4

Hoe beoordeelt u de uitspraak van de directeur van Divosa als hij zegt dat dit «juist de menselijke aanpak» betekent, omdat het beter is dan manisch-depressieve mensen te dwingen om te gaan werken?

5

Klopt het dat artsen pas iemand gedwongen laten behandelen als hij of zij een gevaar vormt voor zichzelf of voor een ander? Is het acceptabel dat een bijstandsconsulent wel iemand verplicht mag laten behandelen, zonder dat hij of zij een gevaar vormt voor zichzelf of voor een ander? Zo ja, waarom? Zo neen, waarom niet?

6

Bent u bereid om te onderzoeken hoeveel gemeenten mensen met een bijstandsuitkering verplicht naar therapie sturen? Zo ja, wanneer en hoe? Zo neen, waarom niet?

7

Hoe verhoudt uw antwoord op eerdere vragen, dat het advies van een keuringsarts relevant is voor de besluitvorming en dat een college daarvan slechts kan afwijken wanneer dit grondig gemotiveerd wordt, zich tot het verplichten van mensen met een uitkering tot een therapie?²

¹ «Bijstandsgerechtigden naar psychiater», De Stentor, 13 september 2008.

² Aanhangsel handelingen 2007–2008, nr. 1858.